

PORIN KIRKKOSANOMAT

Kesänumero

2 - 1974

Ilosanoma 74:n pääsihteeri Bill Yoder: Suomalaiset avoimia evankeliumille

— Evankeliointi on ollut ainoa työ, jota olen tehnyt, ainoa ammatti, johon olen tuntenut kutsumusta, sanoo pastori Bill Yoder, 40.

— Ihmiset nimittävät mielellään evankelioinniksi monia asioita: sosiaalista työtä, poliittista toimintaa. En ole heidän kanssaan samaa mieltä. Mielestäni evankeliointi on ainoastaan sanoman kertomista Jeesuksesta Kristuksesta.

— Nykyajan ihminen tarvitsee evankeliointia. Aikamme ihmisen suurin ongelma on syyllisyys. Koko maailmassa ei ole toista sanomaa, joka antaisi samanlaisen vapautuksen syyllisyydestä kuin sanoma Jeesuksesta Kristuksesta.

Viime vuoden kevätpuolella jär-evankelioimistyöhön ja oli tässä jätettiin Turussa neljän kuukauden mittainen evankelioimisaktio, jossa. Toimittuaan vuoden päivät jonka pääsihteerinä Bill Yoder Youth for Christ-järjestössä Yhdistyneen Nuorisoyhteisön puolesta. Nyt hänet on kutsuttu sadysvalloissa, hän siirtyi järjestön maan tehtävään Porin, jossa työntekijäksi Eurooppaan.

evankelioimisaktio ILOSANOMA Youth for Christ-järjestön palveluksessa Bill Yoder työskenteli kuusitoista vuotta. Tällä hetkellä Bill Yoder toimii vuonna 1971 perustetussa Operation Concern-järjestössä, joka pyrkii auttamaan kirkkoja evankelioimistyössä.

— Haluamme auttaa kristittyjä tekemään evankelioimistyötä. Haluamme rohkaista heitä siinä ja antaa heille ideoita. Emme ole "johtajia", mutta emme myöskään tee koko työtä heidän puolestaan, sanoo Bill Yoder.

— Esittäessämme nykyajan ihmiselle evankeliumin sanomaa saatamme usein epäonnistua, jos pidäydymme ilaksi perinteisiin, käytämme omia vaikeita sanoja, käänteitä, puhumme "kaarengin kaupungissa, jossa hän on perheineen asunut viimeiset puolitouista vuotta. Syntyjään Bill Yoder on amerikkalainen, mutta kahdenkymmenen vuoden ajan hän on työskennellyt pääasiassa Euroopassa, muun muassa kahdeksan vuotta Saksassa ja viisi vuotta Sveitsissä. Jo yliopistoajaltaan Bill Yoder tutustui nuorisoi-

ajatteluun sitä, että me käytämme tuota sanaa todella paljon pohtimatta kuitenkaan, mitä se tosiasiassa tarkoittaa. Meidän täytyy valmentautua keskustelemaan ihmisten kanssa tavalla, josta he jastuu evankeliumin tarkoituksen mukaisuus, jatkaa hän.

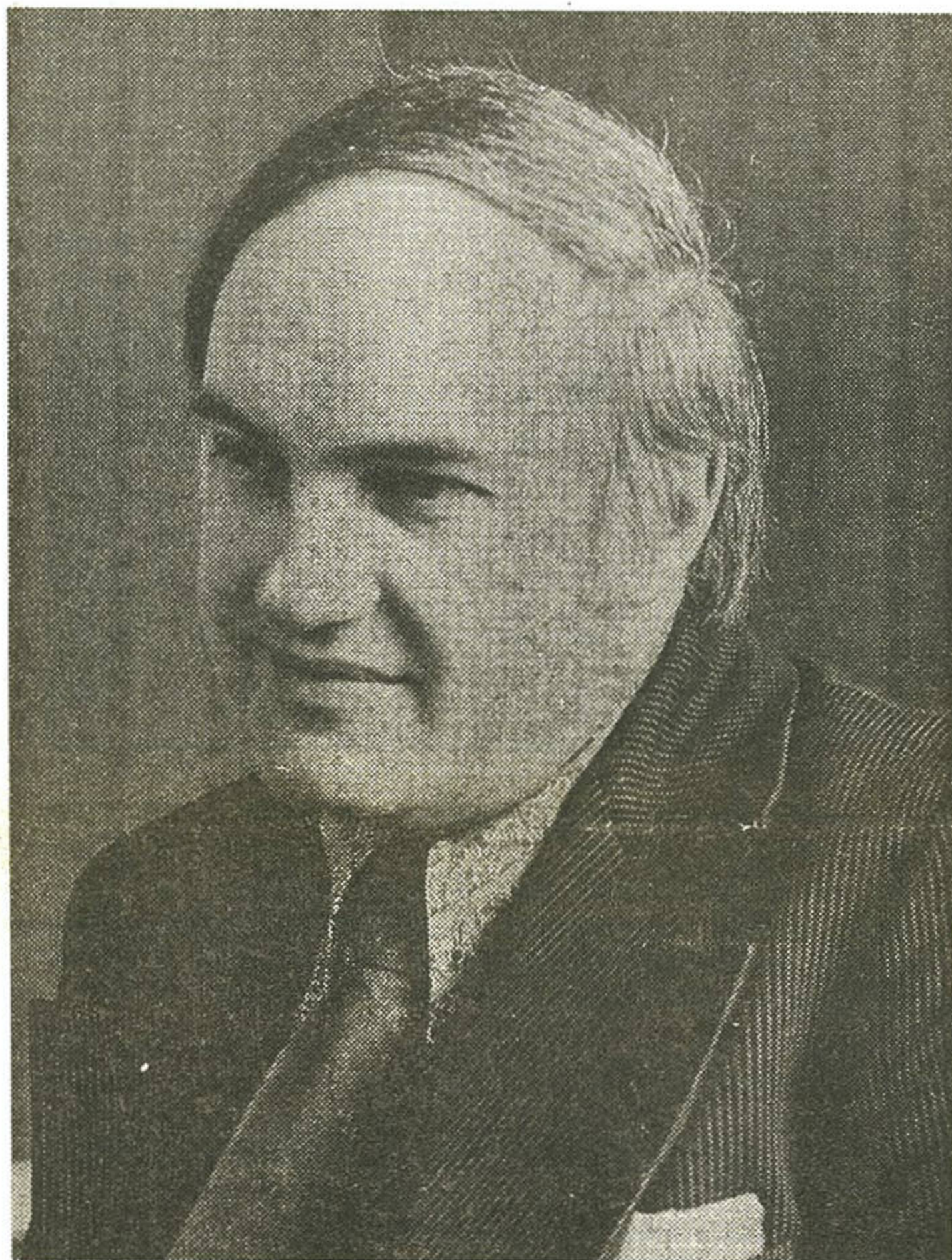
Henkilökohtainen yhteys Jumalaan löydettävä

Bill Yoderin käsityksen mukaan suomalaiset ovat kaikkein avoimimpia evankeliumille koko Euroopassa. Siksi hänen mielestään on tärkeää ja viisasta keskittyä evankeliointiin juuri Suomessa, jossa ihmiset ovat ikään kuin uudelleen kiinnostuneet evankelioimisesta.

Bill Yoder on tehnyt yliopistollisen tutkimuksen Suomessa satakunta vuotta sitten tapahtuneista herätysliikkeistä. Hän toteaa, että näiden liikkeiden ansiosta suomalaiset tuntevat moraalisesti kunnioitusta kirkkoa ja Raamattua kohtaan. Ero esimerkiksi Tanskaan verrattuna on huomattava: Tanskassa herätysliikkeet eivät päässeet juurtumaan kansaan yhtä perusteellisesti kuin Suomessa.

— Herätysliikkeillä on epäilemättä ollut myönteinen vaikutus Suomen kirkkoon. Muun muassa Laestadius, joka tuli Ruotsista ja saarnasi Lapissa moraalittomuutta ja juoppoutta vastaan, vaikutti syvästi ihmisiin. Tällaista herätystä me tarvitsimme juuri nyt vuonna 1974, kun katselemme kaupunkia niin Suomessa kuin muuallakin.

— Herätysliikkeiden vaikutuksesta suomalaiset ovat löytäneet henkilökohtaisen yhteyden elävään Jumalaan eivätkä ainoastaan tyhjää puhasoppista asennetta. Ihminen voi olla puhasoppinen teologisesti ja silti tyhjä henkisesti. Teologinen tieto voidaan omak- suaa, mutta yhteys Jumalaan edelleen puuttuu. Kun tarkastellaan

Ruotsalaisen, Laestadiusen, Hedbergin ja Renqvistin sanomia voidaan havaita, että he pyrkivät juuri tämän yhteyden saavuttamiseen. Monet kirkon johtamiset, joiden kanssa olen keskustellut, ovat kertoneet, että heidän kristilliset juurensa ovat jossakin herätysliikkeessä.

Työtä ja rukousta aktion hyväksi

— Olen hyvin kiitollinen siitä huomaavaisuudesta ja rakkaudesta, jota olen saanut osakseni käydessäni Porissa. Haluan tehdä työtä kristittyjen kanssa ja uskon, et-

tä kaikki porilaiset kristityt yhdessä tahtovat rukoilla ja tehdä työtä tulevina kuukausina. Se, mitä Jumala voi tehdä, on paljon enemmän kuin mitä voimme kuvitella.

— Emme saa olla pettyneitä, jos näemme kirkkoissa vain pieniä ihmismääriä. Historia osoittaa, että Jumala on tehnyt työtään aina pienten ryhmien keskuudessa, jos nämä ovat kokonaan antautuneet Jumalalle. Maailman evankelioimisaloitti yksitoista miestä, kun Jeesus koulutti heidät, ja he käänsivät kolmessa vuosisadassa koko Rooman imperiumin ylösalaisin.

KESÄILLAN URKUMUSIIKKI

19. 6. — 28. 8. 1974

keskiviikkoisin kello 20 Keski-Porin kirkossa

19. 6. Erkki Kalijärvi, Pori

26. 6. Erkki Ylikoski, Turku

3. 7. Erkki Tallila, Rauma

10. 7. Marjatta ja Matti Hannula, Tampere

17. 7. Siw Ryde-Höckert, Helsinki

24. 7. Kari Jussila, Helsinki

31. 7. Aimo Känkänen, Lahti

7. 8. Joachim Grubich, Puola

14. 8. Uwe Röhl, Länsi-Saksa

21. 8. Gérald Behncké, Espanja

28. 8. Satakunnan kanttori-urkuriyhdistyksen 40-vuotisjuhlakonsertti

Lisää jäseniä toivotaan lähettien kannatuspiireihin

Lisää jäseniä toivotaan Porin seurakunnissa nimikkolähettien kannatuspiireihin. Porin seurakunnissa on seurakunnan koosta riippuen kannatuspiirejä, joissa jäseniä on muutamia kymmeniä tai parhaassa tapauksessa puolisentoista sataa. Piirin jäsenet kantavat kuitenkin huomattavan taloudellisen vastuun nimikkolähettiensä kohdalla.

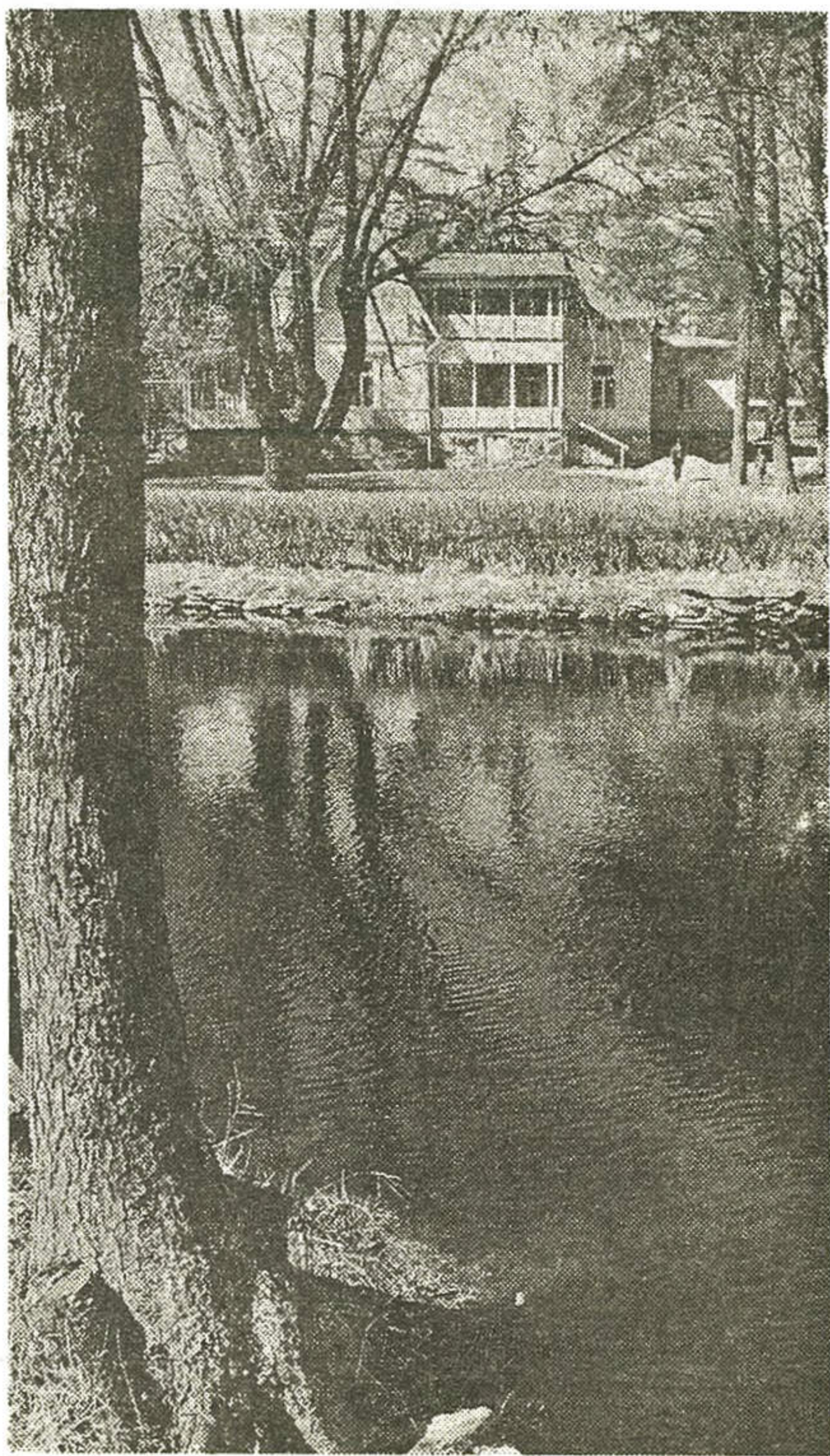
Esimerkiksi Porin Teljän seurakunnassa oli viime vuonna kaksi nimikkolähettiä, Sirkka Kanerva Tansaniassa ja Seija

Hyvärinen Lounais-Afrikassa. Kannatuspiiriläisiä puolestaan on vain pieni osa 25.000 seurakuntalaisesta, noin 140. Kuitenkin piiriläiset saivat viime vuonna kokoon nimikkolähet- tinsä tukemiseksi 24.000 mark- paa, joka on lähes puolet seura- kunnan lähetyskannatuksesta, noin 55.000 markasta. Tosin Teljän seurakunnassa nousi lä- hetyskannatus viime vuonna reiluksi lähes 150.000 mark- kaa, sillä seurakunta sai lähe- tystyöhön 90.000 markan testa- menttilahjoituksen.

— Kun nimikkolähetien kannatuspiiritoiminta alkoi vuonna 1967 Teljän seurakunnassa, oli kannatuspiirissä mukana 154 jäsentä. Vuotta myöhemmin jäseniä oli 190, mutta tällä hetkellä heitä on vain noin 140, kertoi kannatuspiirin kautta seurakunnalle tulevasta lähetystuloista huolehtiva kamreeri Aune Hyyti.

— Vaikka piiriläisten määrä on pudonnut, on kannatus rahallisesti kuitenkin vuosittain tasaisesti kasvanut, hän kertoi.

Junnilan kesä

Porin seurakunnat järjestävät Junnilassa viikon leirejä, jotka ovat maksuttomia, ellei toisin ilmoiteta. Sama henkilö ei kuitenkaan saa osallistua kahdelle maksuttomalle leirille. Seurakuntien diakoniakeskus valitsee osanottajat leireille ja lähettää kaksi viikkoa ennen leirin alkua kutsun niille, jotka ovat tulleet valituiksi.

Äitileirit

- 10. 6.—15. 6. äitileiri (Reposaari ja Ahlainen), Maija-Liisa Sahakari
- 18. 6.—23. 6. äitileiri, Laina Mahlamäki
- 9. 7.—14. 7. äitileiri, Keski-Porin sisar
- 13. 8.—18. 8. äitileiri, Keski-Porin sisar

Vanhusten leirit

- 28. 5.—2. 6. vanhusten leiri, Laina Lakso
- 20. 8.—25. 8. vanhusten leiri, Taimi Eskola
- 27. 8.—1. 9. vanhusten leiri, Aili Nummi

Vammaisten leirit

- 3. 5.—5. 5. MS-potilaiden viikonloppuleiri, Aili Nummi, Laina Lakso
- 25. 6.—30. 6. siviili-invalidien perheleiri, Mikko Orjala, Maija-Liisa Sahakari
- 2. 7.—7. 7. kehitysvammaisten perheleiri, Maija-Liisa Isokangas
- 16. 7.—21. 7. kuurot ja huonokuuloiset, Elvi Hokkanen
- 23. 7.—28. 7. sokeat ja sotainvalidit, Raili Österlund
- Otto Syrjä, Keski-Porin sisar
- 6. 8.—11. 8. CP-yhdistyksen perheleiri, Kirsti Korpela

Muut leirit

- 18. 5.—19. 5. nuorten pariskuntien leiri, Väinö Levomäki
- 21. 5.—26. 5. eläkkeellä olevien pariskuntien leiri, Marjatta Aarnos
- 4. 6.—9. 6. sotaveteraanien perheleiri, Otto Syrjä
- 29. 7.—4. 8. Hiisi Säätöön leiri
- 3. 9.—8. 9. mielenterveysleiri, Otto Syrjä, Raili Österlund
- 10. 9.—15. 9. miesten leiri, Mikko Orjala
- 17. 9.—22. 9. miesten leiri, Mikko Orjala

Porin seurakuntien diakoniakeskus
Antinkatu 22, puh. 14107

Syksyn seurakuntavaaleja valmistellaan

Vuosi 1974 on seurakunnissa luottamushenkilöiden vaalivuosi. Vaikka vaalit toimitetaan vasta marraskuussa, on syytä valmistelujen vuoksi kiinnittää nyt jo vaalivuoden keväällä huomiota tärkeimpiin yksityiskohtiin.

Vaalin toimittaa vaalilautakunta, joka on asetettava kuhunkin seurakuntaan viimeistään vaalivuoden toukokuussa. Porin tapaisessa yhteisössä, jossa seurakunnat ovat yhteistaloudessa, vaalilautakunnan jäsenet valitsee kunkin seurakunnan kirkkoneuvosto. Jäseniä vaalilautakunnassa tulee olla vähintään neljä varsinaista ja kaksi varajäsentä. Seurakunnan kirkkoherra toimii virkan-sa puolesta vaalilautakunnan puheenjohtajana.

Kirkkoneuvoston tehtäviin valtuutettua. Paikkojen jaon kuuluu lain mukaan myös äänsuorittaa tuomiokapituli. Sitä nestyspaikkojen määrääminen varten on kirkkovaltuuston puolesta ääniluettelon valmistamiseksi puheenjohtajan huhtikuun kuluksen. Kumpikin näistä asioista sa ilmoitettava seurakuntien on hoidettava viimeistään vaalivuoden syyskuussa. Ääniluettelon osalta on säädetty, että se on tehtävä syyskuun 10 päivään mennessä, ja siihen on otettava kaikki ne konfirmoidut seurakuntalaiset, jotka ennen vaalivuoden alkua ovat täyttäneet 18 vuotta. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että vuonna 1955-syntyneet on nuorin ikäluokka, jolla syksyn vaaleissa on äänioikeus. Ääniluettelo laaditaan vaalivuoden elokuun viimeisen päivän tilanteen mukaisena.

Kirkkoneuvostoon enintään 14 jäsentä

Nyt lukija jo kysyy, kuinka monta jäsentä valitaan seurakunnan kirkkoneuvostoon ja Porin seurakuntien yhteiseen kirkkovaltuustoon ja miten ehdokkaiden esille saaminen käytännössä tapahtuu. Kirkkolaissa on yksityiskohdalliset säännökset kirkkoneuvoston jäsenmäärästä, jotka pääasiassa riippuvat seurakunnan väkiluvusta. Yli 15.000 asukkaan seurakunnassa ei kuitenkaan voi olla enempää kuin 14 jäsentä kirkkoneuvostossa. Yhteiseen kirkkovaltuustoon valitaan lain mukaan Porin kirkkoisessa yhteisössä edelleen 60

Ehdokkaiden takana valitsijayhdistykset

Entä sitten käytännön alku-toimet kirkkoneuvoston ja kirkkovaltuuston ehdokkaiden nimeämiseksi? Ehdokaslistojen laatimista ja jättämistä varten on perustettava valitsijayhdistyksiä. Valitsijayhdistyksen saa perustaa vähintään kymmenen seurakunnan äänioikeutettua jäsentä. Valitsijayhdistyksen perustajajäsen saa myös olla sen jättämän ehdokaslistan ehdokkaana. Kuitenkin on huomattava, että ne kaksi perustajajäsentä, jotka on nimetty valitsijayhdistyksen asiamieheksi, eivät saa olla ehdokkaina. Kun samanaikaisesti toimitetaan sekä kirkkoneuvoston että kirkkovaltuuston vaalit, on molempia varten perustettava ehdokkaiden asettamiseksi valitsijayhdistykset, joskin samat henkilöt voivat perustaa erikseen valitsijayhdistyksen enempää käsitellä asian tätä puolta, eikä tähden sen yhteyden merkitystä, mikä seurakunnassa on koettavissa, vaan ottaa esille parin muuta näkökohtaa kysymyksestä: voiko olla kristitty ilman seurakuntaa?

Voiko olla kristitty ilman seurakuntaa?

Voinhan minä uskoa yksikseni. Voinhan minä olla kristitty ilman seurakuntaakin. Nämä ovat usein toistettuja väitteitä. Niiden takaa paljastuu kuitenkin tavallisesti välinpitämättömyys tai kielteisyyttä tai sitten tietämättömyys siitä, mitä kristittynä eläminen merkitsee. Seurakuntayhteyden tarpeellisuutta on taas perusteltu sanomalla yksinkertaisesti, että yksinäinen hiili ei pala.

Mitä kirkollinen perinne sanoo tästä asiasta? Katolisen kirkon opetuksen mukaan seurakunnan ulkopuolella ei ole pelastusta (extra ecclesiam nulla salus). Myös Luther opetti, että "ulkopuolella Kristuksen seurakunnan ei ole mitään Kristusta, eikä mitään autuutta". Hän tahtoi tällä sanoa, että ihminen voi elää kristittynä vain sanan löytäessä kristittyä, edes se "harja sakramenttien yhteydessä, yhteydessä Kristukseen, joka aikaa olisi sanaa julistettu, sakon viinipuu, yhteydessä seurakuntaan, joka on Kristuksen välitetty eteenpäin.

Tämä seikka johdattaa meitä kristillisen vastuun tunte-

jayhdistyksen kirkkoneuvoston ja -valtuuston jäsenten vaalia varten. Seurakunnat huolehtivat siitä, että aikanaan esimerkiksi kaikissa kirkkoherranvirastoissa on saatavissa tarvittavaa materiaalia ja informaatiota, joten kenenkään ei tarvitse tietämättömyyttään jäädä vaalivalmisteluista sivuun.

Valitsijayhdistysten perustamisasiakirjat ehdokaslistoineen on jätettävä vaalilautakunnan puheenjohtajalle ennen vaalivuoden syyskuun loppua. Tästä on maininta kuulutuksessa, joka luetaan päiväjumalanpalveluksessa elokuun viimeisenä ja syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina ja julkaistaan myös sanomalehdissä sekä pannaan nähtäville kirkkoherranviraston ilmoitustaululle syyskuun ajaksi. Listat arvotaan numerot järjestykseen ilman tunnuksia.

Kirkkolaissa on säännös, jonka mukaan ehdokaslistassa saa olla enintään yksi ja puoli kertaa niin monta nimeä kuin kirkkoneuvostoon on valittava jäseniä. Yhteistaloudessa olevien seurakuntien yhteiseen kirkkovaltuustoon ehdotettuja saa ehdokaslistassa kuitenkin olla kolme kertaa niin paljon kuin seurakunnasta on jäseniä valittava.

Säännökset samat kuin edellisissä vaaleissa

Vielä on syytä todeta, että vaalikelpoisuuden osalta vaaditaan kahdenkymmenen vuoden ikä vaalivuoden alkuun mennessä. Ensi syksyn seurakunnallisissa luottamushenkilöiden vaaleissa on siis nuorin vaalikelpoinen ikäluokka vuonna 1953 syntyneet. Toivottavasti seurakuntien nuoret ikäryhmittymät ovat vaalivalmisteluista alkaen aktiivisesti kuvassa mukana syksyn seurakuntavaaleja toimeenpantaessa.

Syksyn 1973 kirkolliskokous teki erinäisiä muutoksia nyt voimassa olevaan lakiin, jota edellä on noudatettu. Pidetään näet ilmeisenä, että kirkolliskokouksen hyväksymät muutokset eivät enää ehdi valtion asiantuntijain käsittelyyn. Täten syksyn vaaleissa sovellettaneen samoja säännöksiä kuin neljä vuotta sitten.

Voitto Vuola

miseen. Jos jokin asia on syntynyt, jos siitä on saanut jotakin, jos sen kerran on kokunut hyväksi, niin eikö se synny halua saattaa toisetkin osalliseksi siitä. Tuskin meidän aikaamme olisi kristittyjä ilman tällaista meitä edeltänyttä kristillistä vastuuta.

Mitään suurta asiaa ei voida hoitaa ilman yhteistä vastuuta vain yksityisyritteliäisyyden varassa. Tähtäkin kannalta seurakunta on tarpeen, vaikka se onkin aivan erityislaatuinen organisaatio: Kristuksen ruumiin josta jokainen jäsen kärsii, joka yksikin sen jäsenistä kärsii.

Nämä näkökohdat on syytä ottaa huomioon, kun puhutaan kristittynä elämisestä ilman seurakuntaa. Kun vielä muistetaan, että Jeesus Kristus on itse perustanut seurakuntansa, niin tuntuu vähintäänkin kyseenalaiseksi, voidaanko kristityks yleensä puhua muuta kuin seurakunnan yhteydessä.

Jussi Jussila

Puolesta ja vastaan

Kesämökeille seurakuntatyötä

Seurakuntien alueilla asustaa kesäaikaan suuri joukko täysin seurakunnan toiminnan ja palvelujen ulkopuolella olevia ihmisiä: kesämökkiläiset.

Lomalainen lähtiessään lomalle karistaa jaloistaan kaupungin pölyt ja samalla myös unohtaa seurakunnan, vaikka kenties talvisin toimisikin aktiivisesti sen yhteydessä.

Keskivertomökkiläistä edustanee Anneli Forsberg, jonka työ sallii hänen viettää kesämökielämää lähes kolme kuukautta.

— Mielestäni seurakunnan on

turha sijoittaa aikaa ja varoja kesämökkityöhön. Ihminen kohtaa Jumalansa joka hetki, kun hän katselee Jumalan ihmeellistä luontoa. Ihminen voi luonnon keskellä syventyä omaan jumalasuhteeseensa eikä tällöin kaipaa ulkopuolisten apua, toteaa Anneli Forsberg. Samaa mieltä hänen kanssaan on mökkiläinen jonka tapasin työn touhussa kesämökillään.

— Oma irroittautumiseni kaupungista on niin absoluuttista, että kokisin tämännäköisen seurakunnan toiminnan henkilökohtaisesti häiriötekijänä. Lapsille voitaisiin kuitenkin järjestää jonkinlaista harrastustoimintaa. Useat lapset viettävät miltei koko kesän mökillään, eikä niin ollen ole ihme, jos mökkielämä joskus tun-

tuu heistä puulta. Seurakunnan johtama harrastustoiminta olisi tervetullut piristys mökkiläisen arkeen.

Hartaushetkiä omasta aloitteesta

Vastakkaisen mielipiteen asiasta esittää erityisopettaja Eeva Kilpi.

— Kesämökkiläisille suunnattua työtä toki tarvittaisiin. Seurakunnan kesämökkityö on kuitenkin tällä hetkellä puutteellista. Mielestäni olisi hyvä, jos kesämökkityö syntyisi mökkiläisten itsensä eikä seurakunnan aloitteesta. Tällöin välttyttäisiin myös mahdollisesta "tyrkytysleimasta". Tärkeintä on, että jokainen aktiivinen

seurakuntalainen olisi aktiivinen myös kesäaunollaan. Mökkiläiset voisivat järjestää hartaushetkiä ja muuta toimintaa omassa kesämökkitaaajamassaan. Muutaman asian nostuneen vapaaehtoinen panos riittäisi herättämään muutkin siitä kiinnostuneet. Mikäli jokaisessa taajamassa seurakuntalaiset ottaisivat kesämökkityön sydämen asiakseen se alkaisi varmasti varsin pian tuottaa tuloksia, sanoo Eeva Kilpi.

— Pyhäkoulutyötä voitaisiin myös tehdä mökkiläisten keskuudessa. Tällöin törmätään kuitenkin samaan esteeseen, joka jo talvisaikaan vaikeuttaa täysipainoista pyhäkoulutyötä, nimittäin työntekijäpuolaan. Tuntuu siltä, ettei seurakuntalaisilta riitä innostusta pyhäkoulutyön vetämiseen. Kaiken ydin on siinä, että seurakunta olemme SINÄ ja MINÄ, ja meistä riippuu, toteutuuko jokin suunnitelma vai ei. Jokaisen tulisi palvelella kykyjensä mukaisesti!

Seurakunnan on vaikea suunnata työtään kesämökkiläisten pariin, sillä useat seurakunnan työntekijät ovat itsekin lomilla ja palveleva osa on usein ylikuormitettu tehtävillä, jotka on ensikädessä

hoidettava. Seurakunnat eivät itse asiassa pysty irrottamaan tarvittavaa työväkeä, ja sen vuoksi vapaaehtoisen työn merkitys on tällä saralla ratkaiseva. Yksi mahdollisuus ehkä olisi se, että kesäisin harjoittelevat teologian ylioppilaat ja nuorisotyönharjoittelijat suunnattaisiin kesämökkityöhön yhdessä vapaaehtoisten kanssa.

Myönteisiä kokemuksia

Opettaja Ilmi Perälä puhuu omasta kokemuksestaan:

— Huvilamme oli Pomarkussa, ja tuolloin keskuudestamme virisi ajatus kokoontua yhteen hengellisten asioiden ympärille. Tällainen kokoontuminen lähensi mielestäni suunnattomasti huvilalaisten ja kanta-asukkaiden välisiä suhteita. Pidän tällaista työtä ehdottoman positiivisena ja suositeltavana.

Myös Helsingin lähisaaristossa on purjehtinut kirkkolaiva, joka on levittänyt evankeliumia saaristoon. Tästä kokeilusta saadut tulokset ovat samoin myönteisiä.

Jokainen halukas toimintaan mukaan

Kesämökkityötä halutaan ja ei haluta. Seurakunta joutuu jälleen työskentelemään ihmisten keskelä, joista jokainen on itsenäisesti ajatteleva yksilö.

Toiset haluavat loma-aikanaan olla yksikseen, toiset taas haluavat seurakunnallista toimintaa. Seurakunnan tulisiikin omaksua jonkinlainen diplomaatin rooli, jotta ketään ei häirittäisi vastoin tahtoaan.

Omalla huvila-alueellamme on tapana kerran viikossa kokoontua yhteisesti keskustelemaan ja viettämään iltaa. Tilaisuuteen on jokainen tervetullut, mutta ketään ei sinne erikseen käydy hakemassa. Seurakunta vain ilmoittaa toiminnastaan. Tällöin ne ihmiset, jotka haluavat olla rauhassa, myös saavat rauhansa.

Opettaja Kilven sanat "seurakunta olemme SINÄ ja MINÄ" sopii hyvin motoksi jokaiselle asiasta kiinnostuneelle. Meistä riippuu minkälaisia toimintaa kesämökkimme ympäristössä järjestetään. Meidän ei tarvitse odottaa, että joku toinen tekisi aloitteen. Aloite on meillä! — J.S.

Lutheria luterilaisille Ehtoollisella käynti

"Ei ole tullut käydyksi ehtoollisella sen jälkeen kun ripiltä pääsin". Näin puhuvia ihmisiä ei liene seurakunnissamme kovinkaan harvassa. Sopiivatko nuo sanat kenties Sinun suuhusi? Suorastaan legion muodostavat ne keski-ikä ja vanhemman polven ihmiset, jotka voivat yhden käden sormin laskea ehtoollisella käyntinsä. Löydätkö Sinä itsesi tästä joukosta? Edellä mainituille heidän näkemyksensä lienee "normaalia" luterilaisuutta, mikä sallii "löysin rantein" suhtautumista Herran säätämiseksi. Oppi-isänä pidetään tietysti Martti Lutheria, jonka nimen mukaan kirkkoamme kutsutaan.

Mikä on sitten Lutherin näkemys siitä, milloin tulisi käydyä Herran pyhällä ehtoollisella? Hän kirjoittaa näin: "Ne, jotka tahtovat olla kristittyjä, valmistautukoot usein nauttimaan tätä suuresti kunnioitettavaa sakramenttia. Toteammehan tähän suhtauduttavan veltoisti ja leväperäisesti: on suuri joukko evankeliumia kuulevia, jotka elelevät vuoden, kaksi, kolme, jopa kauemminkin vailla sakramenttia, alvan kuin olisivat niin voimakkaita kristittyjä, etteivät sitä tarvitse. Toisia estää ja pelottaa muka se opetuksemme, että kenkään ei pidä mennä sille tuntematta pakottavaa nälkää ja janoa. Toiset vetävät verukkeeksi: onhan se vapaseen valintaan jä-

tetty eikä ole mikään välttämättömyys, riittää, kun muutoin uskotaan, ja näin päätyvät sitten enimmäkseen täydelliseen välinpitämättömyyteen. Se kuitenkin tiedettäväksi: että moisia ihmisiä, jotka pidäytyvät sakramentista ja kieltäytyvät siitä, ei ole pidettävä kristittyinä".

Joku lukijoista nyt kenties vähättelee: tuo nyt oli vain erään Lutherin näkemys! Asia tuskin tulee kuitenkaan näin sivuutetuksi. On näet huomattava, että ehtoollista ei voi perustaa "jotkut ehkä sitä tarvitsevat" -ajatteluun, vaan se perustuu Jeesuksen käskyyn: "Tehkää se!" Ja Luther tahtoi juuri kaikessa perustautua Jumalan sanalle.

Yhdelläkään meistä ei ole varaa asettua Kristuksen käskyjen yläpuolelle. Jos jollakin mielestään on siihen varaa, niin mieltiköön tarkkaan esimerkiksi seuraavia Lutherin sanoja: "Minäpä sanon halveksimiseksi sitä, että annetaan päivän tulla ja toisen mennä sitä (ehtoollista) lainkaan halajamatta, vaikka mitään estettä ei ole. Jos tahdot noin vapaa olla, niin ole sitten vapaa oikein kerrakseen: älä ole lainkaan kristitty; sitten ei sinun tarvitse uskoa eikä rukoillakaan!.. Tämän käskyn näet pitäisi olla omiaan johdattamaan sinua itsetutkisteluun, ajattelemaan: katso, millainen kristitty olenkaan! Jos kristityt olisin, ikävöisinhan toki totta jonkin verran sitä, mitä Herrani käski

minun tehdä".

Meillä ihmisillä näyttää olevan ihmeellinen kyky muuttaa Herran sanojen sisällös aivan päinvastaiseksi. Jeesushan ei sano: "Niin arvoin kuin te sen teette", vaan "Niin usein kuin te sen teette". Käy siis usein ehtoollisella!

On syytä vielä tarkastella Lutherin eräitä aiheeseemme liittyviä erillisohjeita.

ENSIMMÄISEKSI. Lutherin sana niille kirkkomme jäsenille, jotka eivät voi mennä ehtoolliselle silloin, kun sitä jakamassa oleva pappi ei ole heidän mielestään "uskova", ja myös niille, joitten mukaan ehtoolliselle ei saa päästää jumalattomia.

"Me väitämme tinkimättä: nauttikoon tahi jakakoon sakramenttia vaikka heittä, hän nauttii oikean sakramentin, toisin sanoen Kristuksen ruumiin ja veren, aivan yhtä varmasti kuin se, joka hoitaa sitä mahdollisimman kelpoisesti. Eihän se perustu ihmisten pyhyyteen, vaan Jumalan sanaan. Sana, jolla siitä on tullut sakramentti ja jolla se siksi on asetettu, ei näet tule vääräksi henkilön tahi epäuskon tähden".

TOISEKSI. Lutherin neuvo niille, jotka pitävät itseään liian huonoina ja syntisinä voidakseen mennä pyhälle aterialle: "Tällaisten ihmisten pitäisi oppia, että sakramentti ei perustu omaan kelpoisuuteemme. Tämän tietäminen on suurinta taitoa. Emme-

hän kastata itseämme sen perustuksella, että olemme kelpoisia ja pyhiä, emme myöskään mene ripille, koska muka olemme puhtaita ja synnittömiä, vaan päinvastoin, koska olemme köyhiä, kurjia ihmisiä, jopa juuri siksi, että olemme kelpottomia. Jos olet raskautettu ja tunnet heikkoutta, mene iloisesti sakramentille saamaan virkistystä, lohdutusta ja voimaa! Jos alat odottaa, milloin kaikesta tuosta pääsisit vapaaksi, tullaksesi sakramentille puhtaana ja kelpoisena, on sinun jäätävä pois iäksi".

KOLMANNEKSI. Joukossamme voi olla joku mielestään niin pyhä, ettei hänen tarvitse lainkaan käydy ehtoollisella. Näitäkin näet kirkkomme historia tuntee varhaisista ajoista nykypäivään saakka. Mikä on Lutherin sana? "Silmälle ympärillesi, nähdäksesi, oletko vielä maailmassakin! Ellet tuota tiedä, kysy naapuriltasi! Jos maailmassa olet, älä luulekaan tulevan puutetta synnistä ja hädästä. Tarkkaa, saatko kenestäkään vihamiestä, tuottaako kukaan sinulle mielihapaa, tekeekö kukaan sinulle väkivaltaa ja vääryyttä, ja vielä, antaako kukaan sinulle virikettä syntiin ja pahuuteen. Ellet ole tuota kokenut, pane se mieleesi Raamatusta, joka kaikkialla antaa maailmasta tällaisen kiittävän todistuksen. Jospa vain näkisit, kuinka monin miekin, keihäin ja nuolin sinuun joka silmänräpäys tähdätään, sinä riemuittaisit päästessäsi sakramentille mahdollisimman usein".

NELJÄNNEKSI. Niille, jotka eivät tunne mitään synnin hättää eivätkä tarvetta käydy ehtoollisella: "Viekööt käteensä omaan poveensa, tullakseen vakuuttu-

neiksi siitä, että heilläkin on liha ja veri! Todetessasi niin olevan, käy silloin hyödyksesi pyhän Paavalin galatalaiskirjeeseen ja kuule, mikä herttainen hedelmä lihasi on! Siinä hän sanoo: "Mutta lihan teot ovat ilmeiset ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irtaisuus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mäsäykset ja muut senkaltaiset!.. Ellet nyt tuota voikaan tuntea, niin usko ainakin Raamattua! Se ei valehtelee; se tuntee lihasi paremmin kuin sinä itse. Kaiken kaikkiaan: kuta vähemmän tunnet syntiäsi ja vikojaasi, sitä suurempi syy sinulla on mennä sakramentille etsimään apua ja lääkettä".

Tämän luettuasi toivon, että haluat olla todella luterilainen ja raamatullinen, se on: ettet voi olla välinpitämätön silloin, kun seurakuntasi kirkkojen alttareilla katetaan Vapahtajamme ruumis ja veri sielusi ruoaksi. On vaikea ajatella sellaisen ihmisen sopeutumista Suuren Ehtoollisen viettoon taivaassa, joka ei tahdo siitä elää täällä alhaalla. Siispä vielä Lutherin kehoitus: "Niiden, jotka ovat oikeita kristittyjä ja jotka pitävät sakramenttia kalliina ja arvokkaana, pitää omaa aloitteestaan pakottautuen tuntemalla tunteutua sille".

Suo sanan kuuloon temppeliin
Mun rientää useasti.
Näin minut johda pyhyksin
Sun alttarilles asti,
Niin että siellä nautitsen
Ravinnon iankaikkisen
Sieluni autuudeksi.

Virsi 667:5.

Pauli Vuola

Jo kolmannen kerran Porissa Urut soivat suvi-iltoina

Keski-Porin kirkossa kuullaan jälleen tänä kesänä toistakymmentä urkukonserttia. Kesäillan urkumusiikkisarja järjestetään Porissa jo kolmannen kerran. Kesä- ja heinäkuussa konserttien solisteina esiintyy seitsemän suomalaista urkuriä ja elokuussa ovat vuorossa Puolasta, Länsi-Saksasta ja Espanjasta sarjassa vierailevat urkutaiteilijat. Elokuun lopussa kuullaan sarjan päätteeksi Satakunnan kanttori-urkuriyhdistyksen 40-vuotisjuhlakonsertti. Konsertit pidetään tuttuun tapaan keskiviikkoisin kello 20.

Kesäillan urkumusiikkisarjan aloittaa Erkki Kalijärvi, joka Porissa vastaa sarjan järjestelyistä. Ensimmäinen konsertti-ilta pidetään kesäkuun 19. päivänä. Viikkoa myöhemmin konsertoi turkulainen Erkki Ylikoski. Heinäkuussa sarjan solisteina ovat Erkki Tallila Raumalta, Marjatta ja Matti Hannula Tampereelta, Siw Ryde-Höckert ja Kari Jussila Helsingistä sekä Aimo Känkänen Lahdesta. Ulkomaiset urkutaiteilijat Joachim Grubich, Uwe Röhl ja Gérald Behncké konsertoivat elokuussa. Sarja päättyy elokuun 28. päivänä.

Vain yksi konsertti jäänyt kuulematta

Porin sotilaspiirin esikunnassa työskentelevä ylikersantti Esa Laihonon Euraajoelta on varmaankin ollut yksi kesäillan urkumusiikin ahkerimmista kuuntelijoista. Kahden kesän aikana pidetyistä konserteista hän on ollut vain kerran poissa. Seuraavassa hän kertoo mielipiteitään konserteista ja niihin liittyvistä asioista:

Konserttien tasosta

Olen ollut erittäin tyytyväinen konserttien tasoon. Hyvinä asiana pidän sitä, että järjestäjä on halunnut ottaa myös nuoria urkureita mukaan. Nyt nousemassa oleva nuori urkuripolvi kilpailee varsin menestyksellisesti kansainvälisissä kilpailuissa, muun muassa Markku Ketola ja Kari Jussila. Mielestäni Suomen nuorten urkuriä taso on erittäin korkea.

Ulkomaisista esiintyjistä

Ulkomaiset esiintyjät antavat mielenkiintoisen ja värikään leiman konserttisarjaan. Seltä saattaa löytyä ihan uudenlaista musiikkia, mitä Suomessa ei yleensä esitetä. Tosin urkumusiikki tunnetaan jo aika tarkkaan kautta maailman. Viime kesänä konsertoineet amerikkalainen William Haller ja englantilainen James Dalton esittivät ainakin minulle tuntemattomia kappaleita. Erityisesti on mieleeni jäänyt myös Hugo Lepnurm: hänen eläytymisensä sävellyksiin oli suurenmoista.

Vaikuttavimmista konserteista

Musiikillisesti parhaana pitäisin amerikkalaisen William Hallerin konserttia. Hugo Lepnurmien konsertissa oli kotoinen ja miellyttävä tunnelma. Ihmiset pitivät kuulemastaan Kotimaisista solisteista oli Markku Ketolan konsertti mielestäni korkeatasoisin.

Säveltäjistä

Bach on niin suuri säveltäjä, että tuskin hänen ohittanutta on. Max Reger, barokkimusiikkisuunnan myöhäinen edustaja, tavallaan täydensi sen, minkä Bach aloitti. Hän käyttää musiikissaan valtavia sointuja.

Ranskalaisella Franckilla on mielestäni erittäin värikästä musiikkia, mutta se on kuitenkin vielä hyvin ymmärrettävää. Monet säveltäjät ovat tulleet näissä konserteissa tutuiksi. Yksittäisistä teoksista haluaisin mainita Jehan Alainin Litanian, joka on kaksi kertaa esitetty näissä konserteissa. Se oli hyvää kuultavaa.

Henkilökohtaisesta musiikkimausta

Urkumusiikki on ollut jo monen vuoden ajan lempimusiikkiani. Viime vuosina olen tosin joutunut tutustumaan toisenlaiseenkin musiikkiin toimestani pienen torvisoittokunnan johtajana. Kotona minulla on sähköurut, joita olen hiukan soitellut.

Ensi kesän ohjelmasta

Ulkomaiset esiintyjät ovat kaikki uusia nimiä minulle. Suomalaisista on kolme selasta, joita en ole aiemmin kuullut. Odotan erityisen kiinnostuneena Erkki Kalijärven konserttia, sillä minulla on jonkinlainen aavistus hänen tulevasta ohjelmastaan. Uskon, että siitä tulee mielenkiintoista kuultavaa. Erkki Ylikosken konsertissa olen ollut kerran, ja odotan myös häneltä täysipainoista esitystä. Samoin Kari Jussilan konsertti on varmasti kuulemisen arvoinen.

Informaatiosta

En tiedä, miten ihmisiä saataisiin enemmän näihin konsertteihin. Lehdissä on ollut aina hyvin selvät ilmoitukset. Konserttien pitäjät on esitel-

ty etukäteen ja arvostelu on julkaistu joka illan jälkeen.

Itselläni oli muutamia tuttavita, jotka kerran sain houkutelluksi mukaani, ja sen jälkeen he ovat käyneet mielellään. Uskon, että henkilökohtainen kutsu saa ihmiset parhaiten liikkeelle.

Keskiviikkoillasta

Keskiviikko on hyvä ilta, vaikka se onkin keskellä työviikkoa. Konserttiin menee tunniksi oikein lepuuttamaan hermojaan. Se on hyvin rauhoittava tilaisuus, ja sieltä lähteekin aivan kuin eri ihmisenä pois.

Keski-Porin kirkosta

Mielestäni muut lähiseudun kirkot eivät pysty kilpailemaan Keski-Porin kirkon kanssa, kun on konserttipaikasta kysymys. Siellä on hyvä akustiikka ja hyvät urut. Moni varmaan turhaan arkailee tulla konserttiin, kun sen pito-

Kanttori-urkureilla juhlakonsertti

Satakunnan kanttori-urkuriyhdistys täyttää ensi syksynä 40 vuotta. Yhdistyksen juhla-konsertti päätää kesäillan urkumusiikkisarjan elokuun lop-pupulella. Sitä ennen Satakun-nan kirkkomuusikot järjestävät kolmipäiväiset laulukurssit Raumalla pitkäaikaisen toimintansa merkeissä. Kesällä 1975 tulee kuluneeksi samoin neljä vuosikymmentä yhdistyksen järjestämistä ensimmäisistä laulujuhlista maakunnassa.

Kirkkomusiikin tunnetuksi tekeminen ja harrastuksen lisääminen on ollut kanttori-urkuriyhdistyksen tärkein päämäärä. Ensimmäisen yhdistyksen järjestikin kirkolliset laulujuhlat kesäkuun 1. — 2. päivänä 1935 Porissa. Juhlakuorossa lauloi silloin yhteensä 350 kirkkokuorolaista viidestätoista seurakunnasta. Kuoroa johtivat Kyösti Alho ja Antti Ketola. Ensimmäisenä päivänä laulujuhlilla oli mukana nelisen sataa ihmistä, mutta sunnuntaina kuulojoita kertyi jo lähes kolme tuhatta.

Syyskuun 14 päivänä 1934 kutsul Porin seurakunnan urkuri Kyösti Alho kotiinsa Satakunnassa toimi-

via kanttori-urkureita keskustelemaan paikallisyhdistyksen perustamisesta. Kutsua noudatti seitsemän kanttori-urkuriä, ja niin voitiin sopia paikallisyhdistyksen perustavan kokouksen ajankohdaksi lokakuun 23 päivä samana syksynä. Kokous pidettiin tirehtöön Aku Kettusen luona Ulvilassa. Tämä kokous hyväksyi yhdistykselle säännöt, joiden kolmannessa pykälässä ilmaistaan yhdistyksen tarkoituksena olevan "virkastuttaa virkakunnan keskeistä yhteyttä ja vuorovaikutusta, järjestää määrääjain veljeskokouksia sekä herättää suuressa yleisössä mielenkiintoa ja lämpöä seurakunta- ja yleensä hengellistä musiikkia kohtaan sekä panna toimeen paikallisia kirkollisia laulujuhlia ja muita sen tapaisia tilaisuuksia".

Kokous valitsi yhdistykselle johtokunnan, jonka puheenjohtajaksi tuli tirehtööri Aku Kettunen Ulvilasta, sihteeriksi kanttori Armas Iivonen Nakkilasta ja muiksi jäseniksi kanttori-urkuri Antti Ketola Kokemäeltä, Antton Heinonen Pomarkusta ja Lauri Laurila Kiukaista, joista kaksi viimeksimainittua oli

Diakoniakeskuksen joulukeräys

tuotti yhteensä 4.581,04 markkaa, josta listakeräyksen osuus oli 3.692,98 markkaa. Jouluviikon keräyskulmat tuottivat 888,06 markkaa. Diakoniakeskus kiittää lämpimästi kaikkia lahjoittajia!

Konserteissa kolme ulkomaista urkutaiteilijaa:

Uwe Röhl
Lübeck, Länsi-Saksa

Uwe Röhl on syntynyt vuonna 1925 Husumissa. Hän on 13-vuotiaasta saakka työskennellyt urku- ja kuoromusiikin parissa. Tällä hetkellä professori Uwe Röhl toimii Lübeckin musiikkikorkeakoulun johtajana. Vuosina 1949–56 hän on tehnyt Länsi- ja Itä-Saksassa sekä Hollannissa laajoja konserttimatkoja. Urkurina hän on konsertoinut Euroopan ja itäblokin maissa sekä Amerikassa. Hänellä on ollut radioesiintymisiä ja levytyksiä eri maissa, ja lisäksi hän on laatinut useita musiikkitieteellisiä julkaisuja. Uwe Röhl on säveltänyt urku- ja jumalanpalvelusmusiikkia sekä "Bühnenmusiken" Lübeckin teatterille. Hän on osallistunut useihin kansainvälisiin urkuimprovisaatiokilpailuihin, joissa hän vuonna 1957 voitti toisen palkinnon Hollannissa ja vuotta myöhemmin ensimmäisen palkinnon Belgiassa.

Kesällä Suomeen suuntautuvan konserttikiertueensa aikana Uwe Röhl pitää improvisaatiokursseja Lahden kansainvälisen urkuviikon aikana. Konserttiansa päätteeksi Uwe Röhl improvisoi yleisön antamasta sävelaiheesta.

Joachim Grubich
Krakowa, Puola

Joachim Grubich on syntynyt vuonna 1935 ja opiskellut Krakowan musiikkikorkeakoulussa. Nykyisin hän toimii dosenttina Warsovan ja Krakowan musiikkikorkeakouluissa. Grubich on esiintynyt konsertoivana urkurina ja orkesterien solistina vuodesta 1961 lähtien, jolloin hän voitti ensimmäisen palkinnon Lodzin kansainvälisissä urkukilpailuissa. Konserttimatko-

vat varajäseniä. Jo seuraavana la on vietetty kaikkiaan 21 kertaa valittiin Kokemäen kanttori Antti Ketola yhdistyksen sihteeriksi. Hänestä tulikin yhdistyksen voimahahmo, jolla oli kaikki ne kyvyt ja ominaisuudet, joita tarvittiin toiminnan kehittämiseksi. Kyösti Alho toimi myös ansiokkaasti johtokunnassa viidentoista vuoden ajan. Yhdistyksen ensimmäiseksi jäseneksi ilmoittautui professori Altti Järvisen isä, Harjavallan kanttori-urkuri Ulrik Järvinen.

Siitä huolimatta, että yhdistyksen säännöt eivät mainitse mitään esimerkiksi virkakunnan palkkausasioista — eivätkä ne muutenkaan vastanneet nykyaikaiselle ammattiyhdistystoiminnalle asetettavia vaatimuksia — käytännössä kuitenkin myös palkkaus- ja taloudellisia asioita käsiteltiin yhdistyksen kokouksissa sen perustamisesta lähtien.

Kirkkokuoroissa laulajia yli tuhat

Satakunnan kirkollisia laulujuh-

Satakunnan kanttori-urkurit kutsuivat yhdistyksen kunniapuheenjohtajaksi Eeli Paavolan (edessä oikealla) noin vuosi sitten pitämässään ylimääräisessä kokouksessa. Kuvassa etualalla yhdistyksen nykyinen puheenjohtaja Erkki Tallila, sihteeritaloudenhoitaja Heino Kantola ja hänen takanaan Reino Rannikko, joka johtaa Satakunnan kanttorikuoroa.

Rannikko Merikarvialta ja sihteeritaloudenhoitajana Heino Kantola Porista. Muina jäseninä ovat Birger Söderholm Ahlasisista ja Eeli Paavola, joka juuri äskettäin siirtyi eläkkeelle Turkuun Huittisten kanttori-urkurin virasta. Hänen varamiehenään toimii johtokunnassa Väinö Salminen Kilkkoisista.

Ensi kesänä järjestettävien laulukurssien vetäjäksi on lupautunut Sibelius-Akatemian lehtori, oopperalaulaja Pekka Salomaa Helsingistä. Kurssit pidetään elokuun 12. — 14. päivänä Raumalla. Pian sen jälkeen — elokuun 28 päivänä — yhdistys pitää 40-vuotiskonserttinsa Keski-Porin kirkossa. Satakunnan kanttorikuoroa konsertissa johtaa Reino Rannikko. Laulusolistina esiintyy Tapani Mikkola Tampereelta ja kuoroa säestää Pauli Riihivaara Turusta. Molemmat ovat entisiä satakuntalaisia. Urkusolistina esiintyvät Erkki Kalijärvi Porista ja Toivo Kokko Kokemäeltä.

Tällä hetkellä yhdistyksen johtokunnan puheenjohtajana toimii Erkki Tallila Raumalta, varapuheenjohtajana on Reino

Kokemäeltä.

Gérald Behncké
Barcelona, Espanja

Gérald Behncké on syntynyt vuonna 1942 Saint-Ambroix'ssa (Madrid) myönsi hänelle apurahan vuodeksi. Behncké on konsertoinut Suomessa aikaisemminkin ja nauttoittanut ohjelmia Suomen Yleisradiolle. Behnckén ohjelmisto kesälläan urkumusiikkisarjassa käsittää meillä harvoin kuultuja espanjalaisia barokkilaajan säveltäjä Victoria"-palkinnon ja vuonna mestareiden teoksia.

Nuorisotyön kesäohjelma: Tyttöjen kesä

Porin seurakuntien leirikeskus Ilmola, jossa useimmat leirit pidetään, sijaitsee noin 20 kilometrin päässä keskustasta Lyttylässä, puh. 81 408. Ilmolan isäntänä toimii kesällä 1974 opiskelija Boris Sinilaakso ja emäntänä emäntä Aino Lahdenpää.

17.—20. 6. Teljän tyttöleiri Pyhärannan Rihtniemessä (yli 8 v., hinta 10 mk), Tyyne Koskela

17.—20. 6. Länsi-Porin tyttöjen riemuleiri Ilmolassa,
Sisko Toivio

25.—28. 6. Keski-Porin tyttöleiri Ilmolassa, Lea Kalajo-
ki, Helena Rosenblad

6.—11. 7. Keski-Porin ja Länsi-Porin tyttöjen telttaretki Kuusamoon (hintaa 70 mk, josta 20 mk maksettava ilmoittautuessa 10. 6. mennessä), Lea Kalajoki, Helena Rosenblad, Sisko Toivio

23.—26. 7. Pihlavan ja Reposaaren tyttöleiri Ilmolassa,
Irma Grönroos

13.—15. 8. musiikkileiri viulun- ja nokkahuilunsoittajil-
le Ilmolassa, Irma Grönroos

Poikien kesä

1.—2. 6. Teljän ja Länsi-Porin poikien retki Turkuun,
Pertti Laakkonen, Sulo Toivio

18.—20. 6. Keski-Porin poikaleiri Pomarkun Harjanhovi-
vissa (7—9 v., hinta 5 mk). Seppo Niemelä

25.—29. 6. Keski-Porin poikaleiri Pomarkun Harjanhovi-
vissa (10 — 14 v., hinta 10 mk), Seppo Niemelä

28.—30. 6. isien ja poikien leiri Ilmolassa, Torsti Letto-
ranta, Kalle Granath

2.—5. 7. Pihlavan ja Reposaaren poikaleiri Ilmolassa,
Heimo Kormano

5.—7.7. Teljän ja Länsi-Porin poikaleiri Ilmolassa,
(7—11 v.), Pertti Laakkonen, Sulo Toivio

9.—13.7. Teljän ja Länsi-Porin poikaleiri Ilmolassa (10—14 v.), Pertti Laakkonen, Sulo Toivio

16.—20. 7. poikien suurleiri Ilmolassa, Torsti Lettoranta, Kalle Granath

16.—18. 8. Meri-Porin poikien retki Etelä-Pohjanmaalle (hinta 20 mk), Heimo Kormano

Tytöille ja pojille yhteisesti

8.—9.6. retki Kokkolaaan tyttöjen ja poikien lähetys-
juhlille (yli 10 v., hinta 15 mk), Lea Kalajoki, Tyyne Kos-
kela, Sisko ja Sulo Toivio

6. 7. nuorten soittajien päivä Ahlaisten Sandössä, Jorma Nummela

27.—28. 7. musiikkileiri puhallinmusiikin harrastajille
Ilmolassa, Jorma Nummela

Nuorten kesä

17.—19. 5. retki kirkon nuorisopäiville Vammalaan

21.—23. 6. retki koululaisten juhannuskokoukseen Keuruulle

16.—18. 8. retki valtakunnallisille nuorten kesäpäiville
Kauhajoelle

Mainituista leireistä ja retkistä sekä muusta kesätöinnästä saa tarkempia tietoja seurakuntien nuorisotyöntekijöiltä tai nuorisokeskuksesta.

Porin seurakuntien nuorisokeskus
Yrjönkatu 8, puh. 12702

Raamatun vaikeita sanoja 4

ARMO JA RAUHA

Mitä pappi meille oikein toivottaa, kun hän saarnansa aluksi lausuu apostolisen siunauksen "armo olkoon teille ja rauha..."? Armo ja rauha ovat sanoja, jotka usein tulevat meitä vastaan Raamatussa ja kristillisessä julistuksessa. Sihtilönsä puolesta ne ilmaisevat jotakin hyvin keskeistä uskomamme. Siksi on tärkeätä myös ymmärtää niiden sanomaa.

"Rauha" (heprean šalom) merkitsee Raamatun kielessä eheyttä, terveyttä ja onnea. Jeesusta nimitetään Raamatussa usein "rauhan ruhtinaaksi", koska hänen kauttaan on maailmaan tullut todellisen eheyden mahdollisuus. Hän rikkoo erottavan väliseinän ihmisen rauha limenee siinä, että hän on koko luomakunnan eheyttäjä. Raamatun sana "rauha" merkitsee siis paljon enemmän kuin vain jotakin pelkkää sisäistä tunnetta.

Sana "armo" ei Vanhassa testamentissa merkitse ainoastaan armoittavaa, säälivää suhtautumista.

seen liittyvää asiaa, vaan myös tiettyyn eri osapuolten väliseen suhteeseen kuuluvan velvollisuuden mukaista oikeaa asennetta: lojaalisuutta, ystävän palvelusta. Tämän perusteella prof. Jussi Aro kääntää kirjassaan "Psalmit nykysuomeksi" käsiteltävän sanan usein "ystävyydeksi" tai "pysyväksi ystävyydeksi".

Uudessa testamentissa "armo" (kreikan kharis) liittyy aina Jeesuksen pelastustekoon ristillä. "Armon saanut ihminen" tai "armossa oleva ihminen" tarkoittaa sitä, joka uskon kautta on saanut tulla osalliseksi Jeesuksen sovituskuoleman hedelmistä: syntien anteeksiantamuksesta ja iankaikkisesta elämästä. Armo ei siis ole jonkinlaista Jumalan hyväntahtoisuutta, joka katsoo ihmisten synnejä sormien läpi. Armo on Jumalan pelastusteko Kristuksessa, joka vaikuttaa kaikissa siihen turvautuvissa siten, että Jumalan "pysyvä ystävyys" ja herraus toteutuu heissä.

Alussa olevan apostolisen tervehdyksen ajatus voitaisiin ilmaista siis suurin piirtein seuraavasti: "Jeesuksen ristinkuoleman kautta lahjaksi saatu Jumalan ystävyys ja herraus ja elämän kaikin puolinen eheys olkoon todellisuutta teidän kohdallanne".

Radion alueelliset jumalanpalvelukset alkavat jälleen

Yleisradion ohjelmajohto on päättänyt aloittaa radion alueelliset jumalanpalvelukset uudelleen ensi lokakuun alusta. Alueellisia jumalanpalveluksia lähetetään yhtenä sunnuntaina kuukaudessa.

Maa jaetaan neljään alueeseen hettänyt joka sunnuntai vain yh-
Yleisradion aluejaon pohjalta. Ku- den koko maahan radioiden juma-
kin alue lähettää yhden jumalan- lanpalveluksen. — KT

palveluksen kuukaudessa ja kaikki aluejumalanpalvelukset lähetetään samana sunnuntaina. Yhden alueryhmän muodostavat Lapin ja Oulun läänin alueet, toisen Pohjanmaan ja Keski-Suomen alueet, kolmannen Itä-Suomen ja Kaakkois-Suomen alueet ja neljännen Länsi-Suomen, Hämeen ja Uudenmaan alueet.

Vuoden 1973 alusta radio on lähettänyt joka sunnuntai vain yhden koko maahan radioidun jumalanpalveluksen. — KT

HAUTOJEN KESÄHOITOTILAUKSIA

otetaan vastaan Porin seurakuntien taloustoimistossa, Hallitus-
katu 9 puh. 12784. Toimisto on avoinna kello 9—15, torstaisin
kello 9—17, lauantaisin suljettu. Hoitomaksut suoritetaan tilat-
taessa. Hoitohinnastoja ja -ehdot ovat saatavana taloustoimis-
tosta ja hautausmaanhoitajilta. Tilaukset on jätettävä touko-
kuun loppuun mennessä.

Haudat voidaan jättää hoitoon myös pitemmäksi määräajaksi (5—50 vuotta) hautainhoitorahastolle suoritettavaa kertakaikkista maksua vastaan.

Reposaaressa hoitotilauksia ottaa vastaan myös kanttori Väinö Haapalainen ja Ahlaisissa suntio Toivo Mäkinen.

PORIN SEURAKUNTIEN TALOUSTOIMISTO

L.A.

Porin seurakunnat ilmoittavat tärkeimmistä tilaisuuksista ja tapahtumista lauantaisin Satakunnan Kansassa, Uudessa Ajassa ja Satakunnan Työssä. Länsi-Porin seurakunta ilmoittaa myös Lallissa. Mikäli lauantai on pyhä, ilmoitukset julkaistaan lehdissä päivää aikaisemmin.

Porin suomalainen säästöpankki lahjoitti Teljän kirkkoon huh-tikuun alkupuoella 220 virsikirjaa. Kirjat luovutti seurakun-nalle toimitusjohtaja Tauno Piisi. Lahjoituksen ottivat vas-taan Teljän seurakunnan kirkkoherra Pauli Vuola, kirkkoneu-voston jäsenet Pauli Happonen, Matti Pärssinen, Aulis Mikola, Osmo Mäenpää, Irja Kärkkäinen ja Juhani Linkola sekä seu-rakunnan kappalainen, pastori Pekka Kaijala.

Virsi- kirjoja ...

Teljän seurakunnassa aloitti maaliskuussa toimintansa ala-luokkalaisille tarkoitettu iltapäiväkerho, joka kokoontuu kak-si kertaa viikossa uuden seurakuntakeskuksen tiloissa. Porin suomalainen säästöpankki lahjoitti lasten käyttöön joukon ajanvietepelejä, joihin kuvassa tutustuvat kerholaiset Risto Tuomala, Jukka Suurniemi, Elina Vuorimies, Hanna Kangas-niemi ja Taru Koivumäki sekä tiedotuspäällikkö Eero Hulkko ja lastenohjaaja Sirkka Niemensivu.

Porin NTKY:n KESÄLEIRIT

- Ilmoittautumiset leireille kevään tilaisuuksissa tai ke-sä—heinäkuussa maanantaisin kello 18—19 NTKY:een Esivallankatu 6, puh. 12 418.
- Kesän pyörä- ym. retkistä ilmoitetaan NTKY:n ilmoi-tustaululla Esivallankatu 6:ssa.
- Lentopalloa pelataan maanantaisin kello 19 urheilu-keskuksessa I lentopallokentällä.
- Nuorten keskusteluillat ovat perheissä noin joka toi-nen maanantai kello 20.15. Lähemmät tiedot NTKY:n ilmoitustaululla.

Tervetuloa

mukaan kesän toimintaan!

- 7.—9. 6. Tyttöjen ja nuorten kotitalousleiri Kivini-lä. Leirimaksu 4 mk.
- 21.—23. 6. Nuorten aikuisten juhannusleiri Kivini-lä. Leirimaksu 4 mk.
- 29. 6.—1. 7. Aikuisten lomaleiri Kivini-lä. Leirimaksu 4 mk.
- 5.—10. 7. Telttaleiri yli 10-vuotiaille tytöille mahdolli-sesti Säkylän Luvalahdessa. Leirimaksu 15 mk, josta ilmoittautuessa 2 mk. Maksuun si-sältyy matkat.
- 11.—13. 7. Alle 12-vuotiaitten tyttöjen leiri Kivini-lä. Leirimaksu 4 mk, johon sisältyy matkat.
- 23.—25. 8. Kuntaleiri tytöille ja nuorille Kullaalla Jout-sijärven rannalla sisämaajoituksessa. Leiri-maksu 5 mk, josta ilmoittautuessa 1 mk. Maksuun sisältyy matkat.
- 13.—15. 9. Tyttöjen ja nuorten leiri Osalassa Ahlaisis-sa. Leirimaksu 5 mk, josta ilmoittautuessa 1 mk. Maksuun sisältyy matkat.
- 27.—29. 9. Tyttöjen ja nuorten leiri kitaransoiton oppi-misen merkeissä Kivini-lä. Leirimaksu 3 mk.
- 11.—13. 10. Dialeiri tytöille ja nuorille Kivini-lä. Leiri-maksu 3 mk.

Linja-automatka

Lähetysseuran vuosijuhlille

KOKKOLAAN 7.—9. 6.

Lähtöaika: perjantaina 7. 6. kello 12
lauantaina 8. 6. kello 6

Lähtöpaikka: Mikonkatu 8:n edestä

Paluu: paluumatkalle lähdetään sunnuntaina kello 15 al-kavan päätösjuhlan jälkeen

Matkan hinta: edestakaisen matkan hinta on 25 mk, jos-ta ilmoittautuessa maksetaan 10 mk

Ilmoittautumiset 20. 5. mennessä seuraavasti:

Keski-Pori: kirkkoherranvirastoon

Raili Halmelalle
Tuula Vallille
seurakunnan tilaisuuksissa

Länsi-Pori: kirkkoherranvirastoon

Aili Riihimäelle
Helmi Ylijoelle
seurakunnan tilaisuuksissa

Teljä: kirkkoherranvirastoon

Lempi Alholle
Vuokko Lipposelle
seurakunnan tilaisuuksissa

Majoitus: jokainen huolehtii majoituksesta itse. Vuosi-juhlien kaikki majoitusvaraukset voi tehdä osoitteella: teknikko Tuomo Lindfors, Arminkatu 7 A 6, 67200 Kokkola 20, puh. 15 245 klo 17—21.

Yksityismajoitus kodeissa maksaa 15 mk/vrk talon lakanoin ja 10 mk/vrk omin lakanoin.

Hotelli- ja motellihuoneita on saatavissa rajoitetusti. Myös niiden varaukset on tehtävä yllä mainitusta osoit-teesta. Yhteismajoitus järjestetään kouluilla eikä sitä tarvitse tilata ennakolta.

Keski-Porin seurakunnan lähetystoimikunta

KIITTÄÄ

alla mainittuja liikkeitä ja kaikkia niitä yksityisiä hen-kilöitä, jotka antoivat lahjoit-usia kapiokirstuarpajaisiin ja lähetyslounaalle.

Sokos-Market
Naisten asusteliike Lehtiniemi
Rakennustoimisto. Kiviniemi & Kump. Oy
Tehdasvilla Oy
Säästöhalli Sirpa Heiska
Voitto Pohjola ja Kump.
Yliopiston apteekki
Anna Kaijanen
Satahämeeen Osuusteurastamo
Kesko Oy
Saarioinen Oy
Raision Tehtaat Oy
P. Saukkonen
Jattan puoti
Kello- ja kultaliike Ossi Heino
Nurmen Kukka

Lähetystyöhön viime vuonna lähes 14 miljoonaa markkaa

Suomen evankelisuterilaisen kirkon lähetystyöhön saamat va-rat kasvoivat vuoden 1973 aikana kolmanneksella. Yhteensä tuloja kertyi lähes 14 miljoonaa markkaa vastaavan määrän oltua vuotta ai-kaisemmin 10,5 miljoonaa mark-kaa.

Seurakunnat myönsivät talous-arvioissaan lähetystyöhön 2,1 mil-joonaa markkaa, mikä merkitsi 35 prosenttia kasvua edellisestä vuo-desta. Eri tavoin koottujen vapaa-ehtoisten lahjoitusten yhteismäärä oli yli 11,8 miljoonaa markkaa.

Eniten lähetystulot lisääntyivät Turun, Tampereen ja Mikkelin hiippakunnissa, joissa lisäys oli yli 40 prosenttia. Kehitys-Suomen hiippakunnissa nousu oli 25 pro-senttia.

Koko kirkon lähetystulojen kes-kiarvoksi tuli 3,19 markkaa hen-keä kohti. Yli 50 000 markkaa an-taneita seurakuntia oli kaikkiaan 46 ja 201 seurakuntaa ylitti 20 000 markan rajan.

Jumalanpalveluksessa ja ehtoollisella kävijöiden määrä noussut

Ensimmäisen kerran vuoden 1961 jälkeen on osallistuminen evankelisuterilaisen kirkon juma-lanpalveluksiin lisääntynyt. Viil-meisin koko maan kattava kirkko-hallituksen tilasto osoittaa, että jumalanpalveluksissa kävi vuonna 1972 6,4 miljoonaa ihmistä. Nousu edellisestä vuodesta on 80 000 kä-vijää eli 1,3 prosenttia.

Jumalanpalveluksiin osallistui sunnuntaisin keskimäärin 2,3 pro-senttia väestöstä eli noin 100 000 henkilöä. Seurakunnittain osallis-tuminen vaihteli 0,3 prosentista 16,2 prosenttiin. Korkeimpiin pro-senttilukuihin yltivät pienet maa-seutuseurakunnat.

Ehtoollisella kävijöiden määräs-sä muutamana vuotena peräkkäin tapahtunut nousu jatkui edelleen. Vuonna 1972 ehtoolliselle osallistui noin miljoona ihmistä, missä on li-löä.

säystä edelliseen vuoteen 5,5 pro-senttia.

Seurakuntien ylläpitämässä päi-luksissa järjestettiin 25 000. Seura-väkerhoissa oli lapsia vuonna 1972 kunnallisia tilaisuuksia, jotka pi-noin 60 000. Pyhäkouluissa kävi dettiin muualla kuin kirkossa, oli vähintään 1—2 kertaa kuukaudes-sa 148 000 lasta. Varhaisnuorisotyöhön osallistui säännöllisesti ko-liittyneiden määrät kasvoivat jon-koontuvissa ryhmissä 140 000 ja kin verran. Evankelisuterilaisesta nuorisotyöhön 45 000 nuorta. Dia-kirkosta erosi vuonna 1972 yhteen-koniatyöntekijään yksilökohtaisen sa 16 091 ja siihen liittyi 3 660 hen-palvelun kohteena oli 258 000 henki-löä.

Kirkossa pidettyjä muita yleisiä tilaisuuksia kuin jumalanpalve-luksia järjestettiin 25 000. Seura-väkerhoissa oli lapsia vuonna 1972 kunnallisia tilaisuuksia, jotka pi-noin 60 000. Pyhäkouluissa kävi dettiin muualla kuin kirkossa, oli vähintään 1—2 kertaa kuukaudes-sa 148 000 lasta. Varhaisnuorisotyöhön osallistui säännöllisesti ko-liittyneiden määrät kasvoivat jon-koontuvissa ryhmissä 140 000 ja kin verran. Evankelisuterilaisesta nuorisotyöhön 45 000 nuorta. Dia-kirkosta erosi vuonna 1972 yhteen-koniatyöntekijään yksilökohtaisen sa 16 091 ja siihen liittyi 3 660 hen-palvelun kohteena oli 258 000 henki-löä.

PORIN EV. LUT. SEURAKUNTIEN EVANKELIOIMISAKTIO 1.10.—30.11.1974

Porin evankelisuterilaiset seurakunnat järjestävät tämän vuoden loka—marraskuussa laajan evankelioimistapahtuman nimeltä ILOSANOMA 74. Sen tarkoituksena on opastaa Kristukseen uskovia. Lemään hyvää sanomaa Jeesuksesta kaikille porilaisille. ILOSANOMA 74 ulottuu koteihin, kouluihin, tehtaisiin ja toimistoihin eli sinne, missä ihmiset ovat. Marraskuun lopussa tapahtuma huipentuu viikon mittaiseen yleisökokoussarjaan.

Lähimmäisemme tarvitsevat hyvää sanomaa Jeesuksesta. Hän on itse kehottanut meitä menemään ihmisten luokse. Sinutkin on kutsuttu Hänen todistajakseen. Siksi juuri Sinua tarvitaan ILOSANOMA 74:ssä.

Koulutustapahtuma

ILOSANOMA 74:n aikana seurakuntalaisia ja seurakuntien työntekijöitä koulutetaan henkilökohtaiseen evankelioimistyöhön seuraavasti:

Peruskoulutus

- raamattutunteja ja seminaareja hengellisen elämän perusteista ja henkilökohtaisesta evankelioimistyöstä
- koulutus tapahtuu 6.—23. 10. sunnuntaisin ja tiistaisin kello 18—20 tai maanantaisin ja keskiviikkoisin kello 19—21 rukoushuoneessa Mikonkatu 8 A
- niille, joille mainitut ajat eivät sovi, pidetään koulutusviikonvaihte 26.—27. 10. Reposaaren Junnilassa

Jatkokoulutus

- nuorten evankelioimisen koulutusviikonvaihte 12.—13. 10. Junnilassa
- raamatturyhmäkoulutus 17.—18. 10. kello 19—21 rukoushuoneessa Mikonkatu 8 A tai 19.—20. 10. Junnilassa

Ennen koulutuksen alkua pidetään 1.—4. 10. Keski-Porin kirkossa neljä iltaa, joiden tunnuksena on "Vahvistukaa sis...". Koulutusjakso päättyy 24. 10. yhteiseen ehtoollisjumalanpalvelukseen Keski-Porin kirkossa. Koulutukseen osallistuneiden toivotaan olevan mukana marraskuussa järjestettävässä käytännön evankelioimistyössä (kotikäyntityö, koulu-, tehdas- ja laitosvierailut ym.).

Mitä nyt voit tehdä ?

1. Voit rukoulla ILOSANOMA 74:n puolesta.
2. Voit ilmoittautua osanottajaksi allaolevalla kaavakkeella.
3. Voit valita itsellesi sopivat koulutuspäivät.
4. Voit innostaa toisiakin mukaan!

Koulutuskustannusten peittämiseksi jokaisen mukaantulijan toivotaan maksavan 10 markkaa joko seurakuntien taloustoimiston kassaan Hallituskatu 9:ssä tai koulutuksen alkaessa rukoushuoneessa Mikonkatu 8 A.

Tule mukaan syksyn suur tapahtumaan

ILMOITTAUTUMISKAAVAKE

ILOSANOMA 74
Toimisto
Yrjönkatu 8, 2. kerros
28100 PORI 10

Nimi:

Osoite:

Koti:

Seurakunta:

Alkuperä:

Lisää jäseniä toivotaan...

Jatkoka etusivulta

Kannatuspiiriläiset maksavat pankkisiirtokuitilla kuukausittain sopivaksi katsomansa summan lähetystyön hyväksi. Kannatusjäsenet ovat hyvin uskollisia, sillä esimerkiksi kesälomat eivät näytä vähentävän kuukausittain tulevaa kannatusten yhteissummaa. Toiset maksavat kuukausittain, toiset joko toinen kuukausi, miten heille itselleen parhaaksi sopii.

Piiriläisille tuoreet tiedot kuulumisista

Pankkisiirtolomakkeisiin merkittyjen nimien ja osoitteiden perusteella Aune Hyyti on laatinut kortiston kannatuspiiriläisistä. Piirin jäsenille lähetetään 4—6 kertaa vuodessa kiertokirje, jossa kerrotaan nimikkolähetien tuoreimmat kuulumiset. Tiedot kirjeisiin saadaan lähetien lähetystoimikunnan jäsenille tai muille seurakunnan lähetystyön ystäville lähettämistä kirjeistä.

Ainakin kerran vuodessa pyritään kannatuspiiriläisille järjestämään oma tilaisuutensa. Teljän

seurakunnassa pidettiin viimeksi tällainen tilaisuus vasta valmistuneessa kirkossa viime uudenvuoden tienoissa, kamreeri Hyyti kertoi.

Tällaisessa juhlassa voidaan henkilökohtaisesti välittää lähetien terveiset ja kiitokset kirjeistä ja paketeista piiriläisille. Samalla luodaan ja vahvistetaan yhteyksiä lähetystoimikunnan ja kannattajapiirin jäsenten välille.

Tuntemattomia lahjoittajia

Jos kannatuspiiristä lähetystyölle tulevien varojen määrä jaetaan kannatuspiiriläisten määrällä, saadaan tulokseksi 160 markkaa jäsentä kohti vuodessa. Tämä summa ei kuitenkaan tarkkaan pidä paikkaansa, sillä silloin tällöin tulee tuntemattomilta lahjoittajilta suurehkoja summia, jotka on laskettu kannatuspiiriläisten saatuihin varoihin mukaan.

Viime vuonna Teljän seurakunnalle tuli pankkisiirron kautta kaksi kertaa 4.000 markan summa. Lahjoittaja tai lahjoittajat ovat tuntemattomia, sillä pankkisiirtokuitteihin ei ollut merkitty lähetäjän nimeä.

Suurin osa kannatuspiirin jäsenistä lahjoittaa lähetyskelle aina määräsunnan kuukausittain,

mutta nämä tuntemattomat lahjoittajat ovat poikkeuksia. Heiltä tulee yleensä isohko rahasumma, ja se saattaa tulla mihin vuodenaikaan hyvänsä.

Raha ei mene suoraan lähetille

— Aivan suoraan lähetille ei kannatuspiiriläisten kokoama summa tietenkään mene, sillä varat hoidetaan Suomen lähetysseuran kautta työkentille. Lähetysseuran kanssa on tehty sopimus nimikkolähetin tukemisesta, ja seura hoitaa seurakunnan puolesta työkentillä olevien lähetien taloudellisen tukemisen.

Nimikkolähetitoiminta alkoi maassamme kymmenisen vuotta sitten, ja on kasvanut varsin laajaksi. Sopimuksia oli viime vuonna kaikkiaan 347, joista valtaosa 247 koski lähetystyöntekijöitä, 67 erilaisia kohteita, 13 afrikkalaisia ja aasialaisia stipendiaatteja sekä 20 tietyn alueen työtä.

Muiden — useimmiten myös seurakuntien toimintaan liittyvien — ryhmien tavoitesopimuksia oli 102, joten kaikkiaan sopimuksia oli maassamme viime vuonna 449. Monilla suurilla seurakunnilla on useita sopimuksia. Maamme seurakunnista osallistuu tällä hetkellä yli puolet tähän toimintaan.

Lähetysarpajaiset

Porin Teljän seurakunnan arpajaiset nimikkolähetien hyväksi tuottivat 1.000 mk. Arvonnassa 30.4. osuivat voitot seuraaville:

- raanu: Hilka Jokela
- kello: Sirpa Kangasniemi
- kahviastiasto: Jenny Santala
- nukke: Salmi Hiltunen
- pöytäliinat: Hilka Helonen, Hilja Ropponen ja Anneli Santavuori
- kassit: Teri Viljanen ja Lempi Hyyti

Rukoustukea tarvitsi erityisesti uuteen virkaan siirtyessä

— Oltuani puolitoista vuotta työssä sairaalassa lähti saksalainen ylihoitaja lomalle kotimaahansa. Jouduin silloin ottamaan ylihoitajan tehtävät hoitaakseni. Tähän tehtävään minulla ei varsinaisesti ollut koulutusta, Sirkka Kanerva kertoi.

Yksin ei kuitenkaan tarvinnut valkeroita suuren tehtävän parissa. Kotoa tuli silloin kirje, jossa kerrottiin, että ystävät kotimaassa rukoilevat puolestani uuteen tehtävään siirtyessäni.

Kirjeitä odottaa vieraassa maassa työskennellessään jatkuvasti, Sirkka kertoi. Posti kylään tuotiin kolmesti viikossa. Tuntui ankealta, jos ei saanut jonakin viikkona ollenkaan kirjettä.

Suurimman osan kirjeistä Sirkka tietysti sai kotoa, mutta kyllä myös lähetyspiiriläiset muistivat. Yhteys kotiin oli kuitenkin tärkein, ja Sirkkan isän kautta, joka toimi lähetystoimikunnan puheenjohtajana, menivät nimikkolähetien kuulumiset edelleen piiriläisille.

Joka joulukuuta Sirkka sai lähetyspiiriläisiltä paketin, jonka matkeksi yli kolme kuukautta. Kirje postit kulki sentään nopeammin Lentopostissa lähetetty kirje oli perillä kymmenessä päivässä.

Nimikkolähetille rukous- tukikin tarpeen

Neljän vuoden ajan Teljän seurakunnan nimikkolähetinä ollut Sirkka Kanerva sanoo olevansa kiitollinen kaikille, jotka muistivat häntä rukouksin hänen ollessaan lähetystyössä Tansaniassa.

— Ei taloudellinen tuki tunnu. Sehän menee Suomen lähetysseuran kautta ja turvaa täten lähetin työskentelyä. Sen sijaan lähetyspiirien jäseniltä saadut kirjeet, pakettit ja ennen kaikkea rukoukset ovat vieraalla maalla oudoissa oloissa työskentelevälle tarpeen, kertoi Sirkka Kanerva.

Varsinkin rukouksen voimalla kotimaahan saatu henkinen yhteys on ollut Sirkalle tärkeä. — Lähetystyön kannattajilta tuli kotimaasta kirjeitä, joissa kerrottiin, että lähetäjät rukoilevat joka päivä nimikkolähetinsä puolesta. Silloin voi lähteä työhön varmana siitä, että rukoukset kantavat päivän askareissa.

Sirkka työskenteli Tansaniassa Ilmestys sairaalassa. Työntekijät sairaalaan kutsuu Tansanian luovansa kiitollinen kaikille, jotka muistivat häntä rukouksin hänen ollessaan lähetystyössä Tansaniassa.

Tansaniassa työskentelevät eurooppalaiset käyttävät yhteisenä kielenään englantia, mutta kansan kanssa työtä tehdessä käytetään suahilin kieltä.

Ilmestys kylään on kirkko rakennettu vuonna 1912. Sairaaloiminta alkoi poliklinikasta, joka vähitellen laajentui sairaalaksi. Sairaala on nyt toiminut 23 vuoden ajan.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Porin ev.lut. seurakuntien julkaisu ● 30.000 kpl ● Jakelu postitse jokaiseen porilaiseen talouteen.

Päätoimittaja Paavo Yrjölä
Toimitussihteeri Kirsti Kautto
Toimituskunta Eino Salmenperä, Helena Rosenblad ja Veli-Pekka Jarva

Toimituksen osoite Hallituskatu 9, 28100 Pori 10, puh. 14 972

Satakunnan Kirjateollisuus Osakeyhtiö, Pori 1974